

[Undervisningsministeren.]

ledige i øjeblikket. Disse ret få ledige er koncentreret i bestemte områder, hvorfra de af familiemæssige årsager ikke kan flytte. Ifølge en nylig offentliggjort undersøgelse, foretaget af socialstyrelsen, er der flere tusinde ubesatte pædagogstillinger, som midlertidigt er besat med ikke-uddannede. Der skulle således ikke være større risiko for, at de studerende, som til sommer dimitteres fra seminarierne, vil stå uden ansættelsesmuligheder, idet institutionerne er forpligtede til at opslå de ledige stillinger.

Med hensyn til langtidspanlægningen er det af socialstyrelsen oplyst, at de hidtidige behovsprognoser i PP I og PP II ikke har vist sig at svare til den faktiske udvikling på daginstitutionsfeltet, og i de allerseneste kvartaler har man konstateret en stagnationstendens, men denne periode med lavere vækst er dog så kort, at den næppe kan danne grundlag for egentlige prognoser.

Der er selvfølgelig en snæver sammenhæng mellem den almindelige erhvervsudvikling og specielt kvindernes erhvervsdeltagelse og udviklingen i behovet for daginstitutionspladser. Forældrenes betaling for daginstitutionsoophold har også indflydelse på efterspørgslen efter pladser. Det kan ikke anses for hensigtsmæssigt at ændre tilgangen til pædagoguddannelserne væsentligt, før der er tilvejebragt et mere sikkert grundlag for beregningen af det fremtidige behov. Kommunerne skal den 1. april indsende 5 års udbygningsplaner til socialministeriet, og det vil jo hjælpe på vore muligheder.

Socialministeren overvejer, så vidt jeg har forstået, den fremtidige personalenormering i daginstitutionerne, ligesom også reglerne om forældrebetaling er genstand for behandling.

Det besluttedes, som fru Gerda Møller var inde på det, at foretage en mindre reduktion af tilgangen til seminarierne i 1975 og at tage hele spørgsmålet op til grundig behandling, når vi har fået indsamlet flere oplysninger, og det har vi taget initiativ til.

Der var i dette ting for få år siden enighed om, at vore daginstitutioner og børnehaveklasser var et værdifuldt supplement til hjemmenes opdragelse og betydningsfulde for børnenes udvikling. Dette synspunkt kan jeg tilslutte mig, men jeg er naturligvis

fuldt opmærksom på, at der bør ses nøje på, hvorledes ressourcerne til dette område udnyttes.

Gerda Møller (KF):

Jeg vil takke ministeren for svaret, og jeg er da i særdeleshed enig med ministeren i den sidste bemærkning om, at man meget nøje skal se på, hvorledes ressourcerne på dette område udnyttes. Jeg er af den opfattelse, at når prognoserne er så usikre, som de er — og det er jo børnehavepædagogerne egen organisation, der venter denne store arbejdsløshed til sommer — må det være lettere at leve med en mindre mangel på børnehavepædagoger end at have overproduktion af dem. Vi skal jo stadig væk tage hensyn til samfundets økonomi.

Det er jo oven i købet således med børnehav- og fritidspædagoguddannelsen, at den lider af den skavank, at den så snævert sigter på netop det specielle arbejdsområde, og derfor kunne jeg tænke mig at stille undervisningsministeren det tillægsspørgsmål, om ikke ministeren ville finde det betimeligt, om vi snart fik den samkøring med de sociale uddannelser, som vi diskuterede, da vi fik lovændringen i 1972, og om vi ikke samtidig også kunne få etableret en uddannelse af kortere varighed for dem, der i daginstitutionerne hjælper personalet. Så behøver vi jo ikke at have så mange uddannede, og jeg vil da gerne som begrundelse for mit sidste spørgsmål sige, at netop da vi i 1972 drøftede forpraktikkens afskaffelse, var den daværende undervisningsminister, Knud Heinesen, selv inde på i sine bemærkninger, at forpraktikanterne kunne afløses af uudannet personale til både pædagogisk og praktisk arbejde. Jeg synes altså, at der ville være al mulig grund til at tage fat på den uddannelse nu, og det vil jeg gerne høre ministerens syn på.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Til fru Gerda Møller vedrørende prognoserne blot dette: vi er jo enige om, har jeg forstået, at de er usikre, og derfor har vi taget initiativ til at få et bedre materiale frem. Det er klart, at når kommunerne har en frist for deres 5 års planer til 1. april, er det i virkeligheden meget svært for os at lave et skøn over det behov, man vil have i kommunerne, og derfor har vi ved den min-